ក្រឹត្យ-ច្បាប់

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងវិស័យជលផល

Downloaded from http://www.khmerlaws.com

ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ

ក្រឹត្យ-ច្បាប់/៣៣/ក្រ.ច/៩ មីនា ១៩៨៧ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងវិស័យជលផល

ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រីនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា

-បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា

-បានឃើញច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំរដ្ឋសភា និងក្រុមប្រឹក្សរដ្ឋនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ដែលប្រកាសអោយប្រើតាមក្រឹត្យលេខ ០៤ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៨២

-បានឃើញច្បាប់ស្តីអំពីអង្គការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រីនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ដែលប្រកាសអោយប្រើតាមក្រឹត្យលេខ ០៣ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៨២

-បានឃើញក្រឹត្យ-ច្បាប់លេខ ០៧ ក្រ.ច ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៨២ ស្តីពីសមត្ថកិច្ច និងនីតិវិធីនៃការធ្វើច្បាប់ និងបទបញ្ជា

-បានឃើញក្រឹត្យ-ច្បាប់លេខ ២២ ក្រ.ច ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨៥ ស្តីពីពន្ធប៉ាតង់

-បានឃើញក្រឹត្យ-ច្បាប់លេខ ២៣ ក្រ.ច ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨៥ ស្តីពីពន្ធអាជីវកម្ម

-តាមសំណើរបស់ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី

សំរេច

ជំពូកទី១ : បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ធនធានជលផលមានសត្វ និងរុក្ខជាតិមានជីវិតដែលកកើត និងរស់នៅក្នុងដែននេសាទ ។ ដែននេសាទមាន :

១-ដែននេសាទទឹកសាប : ទន្លេ ដៃទន្លេ បឹង ព្រែក ស្ទឹង អូរ នាទីព្រៃលិចទឹក ឬប្រឡាយ ត្រពាំង រណ្តៅ ដែលមានប្រភពទឹកពីទន្លេ ដៃទន្លេ បឹង ព្រែក ស្ទឹង ។

២-ដែននេសាទសមុទ្រ : លាតសន្ធឹងពីតំបន់ឆ្នេរសមុទ្ររហូតដល់ព្រំប្រទល់ខាងក្រៅ នៃដែនសមុទ្រសេដ្ឋកិច្ចផ្តាច់មុខរបស់សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ។ ដែននេសាទ គឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់រដ្ឋ ។

មាត្រា ២.-

ដែននេសាទទឹកសាបចែកជា :

១-ដែននេសាទរៀបដោយឡូក

២-ដែននេសាទដែលត្រូវការពារ

មាត្រា ៣.-

ដែននេសាទរៀបដោយឡូកមានបីប្រភេទ :

Downloaded from http://www.khmerlaws.com

១-កន្លែងនេសាទដែលត្រូវកំណត់ជាឡូត៍នេសាទ ហើយដែលទុកសំរាប់តែអង្គភាពនេសាទរដ្ឋ និងក្រុមសាមគ្គីនេសាទដែលបានទទួលសិទ្ធិធ្វើអាជីវកម្មនេសាទ ។

២-កន្លែងនេសាទបំរុងទុកសម្រាប់អោយមច្ឆាជាតិពងកូន ឬធ្វើការពិសោធន៍ស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេសនេសាទ ។

៣-នាទីព្រៃលិចទឹកដោយរាប់បញ្ចូលជួរព្រៃទាំងអស់ដែលលិចទឹកនៅរដូវទឹកឡើង និងដែលជាជំរកចាំបាច់របស់ មច្ឆាជាតិក្នុងការស្វែងរកចំណី និងកន្លែងពងកូន ។

ព្រំប្រទល់នៃនាទីឡូត៍នេសាទ កន្លែងនេសាទបំរុងទុក និងនាទីព្រៃលិចទឹកត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងកសិកម្ម ។

មាត្រា ៤.–

ដែននេសាទដែលត្រូវការពារ គឺកន្លែងនេសាទទាំងឡាយដែលពុំមានចែងក្នុងប្រភេទណាមួយនៃដែននេសាទរៀបដោយពួកដែលចែងក្នុងមាត្រា ៣ ។

មាត្រា ៥.–

អង្គភាពរដ្ឋ ក្រុមសាមគ្គី ឬអ្នកនេសាទទាំងអស់ដែលធ្វើអាជីវកម្មនេសាទក្នុងដែននេសាទទឹកសាប ឬសមុទ្រត្រូវមានកាតព្វកិច្ចបង់វិភាគទាននេសាទជូនរដ្ឋ តាមការកំណត់របស់រដ្ឋ និងតាមកិច្ចសន្យាលើកលែងតែអ្នកនេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារ ។

-អង្គការពន្ធ និងអង្គការជលផលត្រូវពិនិត្យពិភាក្សាឯកភាពគ្នាក្នុងការកំនត់ផលរបរ និងប្រាក់ចំណេញ ដើម្បីកំនត់ចំនួនប្រាក់ពន្ធប៉ាតង់តាមតារាងកំណត់ប្រាក់ពន្ធប៉ាតង់ដូចមានចែងក្នុងក្រឹត្យ-ច្បាប់លេខ ២២ ក្រ.ច ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨៥ និងចំនួនប្រាក់ពន្ធអាជីវកម្មតាមអត្រាកំនត់ដូចមានចែងក្នុងក្រឹត្យ-ច្បាប់លេខ ២៣ ក្រ.ច ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨៥ ។

មាត្រា ៦.–

ការអនុញ្ញាតអោយធ្វើអាជីវកម្មក្នុងដែននេសាទ វារីវប្បកម្មច្នៃផលនេសាទ និងការអនុញ្ញាតពិសេសត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងកសិកម្ម ។

ការបែងចែកឡូត៍នេសាទ ការបង់វិភាគទាននេសាទ និងការដឹកនាំផលនេសាទត្រូវកំណត់ដោយ អនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ២

ការធ្វើអាជីវកម្មក្នុងដែននេសាទទឹកសាប វារីវប្បកម្ម និងការច្នៃផលនេសាទទឹកសាប

មាត្រា ៧.–

ការធ្វើអាជីវកម្មនេសាទគ្រប់ប្រភេទក្នុងដែននេសាទរៀបដោយពួក ដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត និងមិនត្រឹមត្រូវ

Downloaded from http://www.khmerlaws.com

តាមបទបញ្ជាត្រូវហាមឃាត់ ។

ការធ្វើអាជីវកម្មឡូត៍នេសាទអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន លុះត្រាតែមានលិខិតអនុញ្ញាតហើយត្រូវធ្វើតែនៅក្នុងរយៈពេលបើកនេសាទ ដែលមានកំណត់បញ្ជាក់ក្នុងសៀវភៅបន្ទុក ឬលិខិតអនុញ្ញាតអោយធ្វើនេសាទ ។

មាត្រា ៨.-

អង្គភាពរដ្ឋ ឬក្រុមសាមគ្គីនេសាទដែលបានទទួលសិទ្ធិធ្វើអាជីវកម្មនេសាទក្នុងឡូត៍នេសាទត្រូវគោរពដាច់ខាតតាមសៀវភៅបន្ទុក ឬលិខិតអនុញ្ញាតអោយធ្វើនេសាទ និងត្រូវកត់ត្រាក្នុងសៀវភៅស្ថិតិអោយបានទៀងទាត់រៀងរាល់ថ្ងៃនូវផលនេសាទដែលចាប់បាន ។

សៀវភៅស្ថិតិខាងលើនេះត្រូវមានចុះហត្ថលេខាបញ្ជាក់ពីអង្គការជលផលខេត្ត ក្រុងរៀងរាល់ខែ ។

មាត្រា ៩.-

ក្នុងរយៈពេលបើកនេសាទ ទីតាំងនេសាទទាំងឡាយដែលធ្វើកាត់ផ្លូវទឹកក្នុងឡូត៍នេសាទត្រូវបើកមុខទឹកសំរាប់ឱ្យជលយានគ្រប់ប្រភេទអាចធ្វើចរាចរបាន ហើយមិនត្រូវធ្វើអោយទឹកចាល់នៅមុខរបាំងទេ ។

ក្នុងរយៈពេលបិទនេសាទត្រូវរុះរើ និងដកចេញនូវទីតាំងនេសាទទាំងឡាយ ដែលនៅក្នុងឡូត៍នេសាទអោយបានមុនថ្ងៃទី ១៥ ខែ មិថុនា ចំពោះតំបន់ដែលស្ថិតនៅខាងជើងខ្សែស្របទន្លេចតុមុខ និងមុនថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ចំពោះតំបន់ដែលស្ថិតនៅខាងត្បូងខ្សែស្របទន្លេចតុមុខ ។

មាត្រា ១០.-

ការធ្វើនេសាទក្នុងដែននេសាទដែលត្រូវការពារ អាចអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើបានតែក្នុងលក្ខណ:២យ៉ាងគឺ :

-ការធ្វើនេសាទជាលក្ខណ:គ្រួសារ

-ការធ្វើនេសាទជាលក្ខណ:សិប្បកម្ម

ឯការធ្វើនេសាទជាលក្ខណ:ឧស្សាហកម្មត្រូវហាមឃាត់ ។

ឧបករណ៍នេសាទជាលក្ខណ:គ្រួសារ សិប្បកម្ម ឧស្សាហកម្មត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងកសិកម្ម ។

មាត្រា ១១.-

ការធ្វើនេសាទជាលក្ខណ:គ្រួសារ គឺគ្រាន់តែសម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់ផលនេសាទដល់គ្រួសារប៉ុណ្ណោះ ហើយអាចប្រព្រឹត្តទៅបានគ្រប់ពេលវេលានៅក្នុងដែននេសាទ ដែលត្រូវការពារ និងក្នុងរយៈពេលបិទនៅក្នុងឡូត៍នេសាទ ។

មាត្រា ១២.-

ការធ្វើនេសាទជាលក្ខណ:សិប្បកម្មក្នុងដែននេសាទ ដែលត្រូវការពារអាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែ :

ក-មានលិខិតអនុញ្ញាត

ខ-ធ្វើនៅក្នុងរយៈពេលបើកនេសាទគឺពីថ្ងៃទី ០១ ខែ តុលា ដល់ថ្ងៃទី ៣១ ខែ ឧសភា ចំពោះដែននេសាទដែលស្ថិតនៅខាងជើងខ្សែស្របទន្លេចតុមុខ និងពីថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ដល់ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា ចំពោះដែននេសាទដែលស្ថិតនៅខាងត្បូងខ្សែស្របទន្លេចតុមុខ ។

Downloaded from http://www.khmerlaws.com

គ-គោរពតាមបទបញ្ជាដែលមានចែងក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតអោយធ្វើនេសាទ ។

ឃ-កត់ត្រាក្នុងសៀវភៅស្ថិតិអោយបានទៀងទាត់រៀងរាល់ថ្ងៃ នូវផលនេសាទដែលចាប់បាន សៀវភៅស្ថិតិនេះត្រូវមានចុះហត្ថលេខាបញ្ជាក់ពីអង្គការជលផលខេត្ត ក្រុងរៀងរាល់ខែ ។

មាត្រា ១៣.-

ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាតគ្រប់ពេលវេលា និងគ្រប់ទីកន្លែងនូវការធ្វើនេសាទក្នុងដែននេសាទដែលត្រូវការពារដោយប្រើឧបករណ៍គ្រប់ប្រភេទរួមផ្សំដោយរបាំងព្រួល ដែលមានបណ្តោយ លើសពី ៥០ម ឬលាតសន្ធឹងលើសពី ២ភាគ៣នៃទទឹងមុខទឹក ឬធ្វើឱ្យរាំងស្ទះផ្លូវជលយានគ្រប់ប្រភេទ ។

មាត្រា ១៤.-

ផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១៣ ការធ្វើនេសាទក្នុងដែននេសាទ ដែលត្រូវការពារដោយ លប ណ ឬរ៉ាវដែលមានប្រវែងតិចជាង ៥០០ម នៅក្នុងបឹងទន្លេសាប អាចអនុញ្ញាតអោយធ្វើបានពីថ្ងៃទី ០១ ខែ កុម្ភៈ ដល់ថ្ងៃទី ២០ ខែ ឧសភា ក្នុងកន្លែងដែលមានចំងាយយ៉ាងច្រើនបំផុត ៤គ.មពីមាត់ច្រាំង និងក្នុងតំបន់ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងកសិកម្ម ។

ការបោះទីតាំង លប ណ ឬរ៉ាវនេះមិនត្រូវធ្វើអោយរាំងស្ទះផ្លូវជលយានគ្រប់ប្រភេទទេ ។

ទីតាំងលប ណ ឬរ៉ាវទាំងឡាយត្រូវដកចេញអោយអស់មុនថ្ងៃទី ៣១ ខែ ឧសភា ដាច់ខាត ។

មាត្រា ១៥.-

ការធ្វើនេសាទជាលក្ខណៈសិប្បកម្មដោយអួន ទោះជាមួយវង់ ឬច្រើនវង់តភ្ជាប់គ្នាក៏ដោយអាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែអួននោះមានបណ្តោយតិចជាង :

- ៤០០ម ចំពោះដែននេសាទដែលត្រូវការពារនៅក្រៅបឹងទន្លេសាប ។
- ១.០០០ម ចំដោះដែននេសាទដែលត្រូវការពារនៅក្នុងបឹងទន្លេសាប ។

មិនអនុញ្ញាតអោយធ្វើនេសាទជាលក្ខណៈសិប្បកម្មដោយអួននៅក្នុងកន្លែងនេសាទ ដែលទុកសំរាប់តែប្រជាជនក្នុងកន្លែងនេសាទ ដែលធ្វើអោយរំខានដល់ការធ្វើអាជីវកម្មក្នុងឡូត៍នេសាទ និងក្នុងកន្លែងនេសាទដែលមានទម្លាប់ធ្វើអាជីវកម្មនេសាទដោយប្រើឧបករណ៍តូច ៗ ។ កន្លែងនេសាទទាំងបីខាងក្រោយនេះត្រូវកំណត់ដោយក្រសួងកសិកម្ម ។

មាត្រា ១៦.-

ការធ្វើនេសាទគ្រប់ប្រភេទក្នុងកន្លែងនេសាទបំរុងទុក ឬការធ្វើនេសាទដោយប្រើឧបករណ៍ដាយចាប់ត្រី ឬចាប់បង្កងនៅក្រៅឡូត៍ដាយចាប់ត្រី ចាប់បង្កងត្រូវហាមឃាត់ដាច់ខាត លើកលែងតែការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេសរបស់នាយកដ្ឋានជលផលដោយមានការអនុញ្ញាតពិសេស ។

មាត្រា ១៧.-

ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាត ចំពោះការធ្វើនេសាទគ្រប់ប្រភេទក្នុងដែននេសាទទឹកសាប ដោយប្រើឧបករណ៍ហាមឃាត់ ដូចខាងក្រោមនេះ :

Downloaded from http://www.khmerlaws.com

ក-ខ្សែភ្លើងឆក់ រំសេវ គ្រឿងផ្ទុះ ឬថ្នាំបំពុលគ្រប់ប្រភេទ

ខ-ឧបករណ៍សំរាប់បូម បាច ពង្រីងផ្ទៃកណាមួយនៃដែននេសាទ

គ-សម្រះ ឬមធ្យោបាយផ្សេងទៀតដែលធ្វើអោយត្រីកុំ

ឃ-ច្បូក សាង ឬស្នូរមផ្សំកែវន្លុះ

ង-មង ឬអួនគ្រប់ប្រភេទដែលមានក្រឡាតូចជាង ១.៥សម

ច-មងបោះ មងកាំ ឬមងពោះថ្លាន់គ្រប់ប្រភេទ

ឆ-ឧបករណ៍នេសាទគ្រប់ប្រភេទ ដែលរុញ ឬអូសដោយកំលាំងម៉ាស៊ីន

ជ-ព្រួលគ្រប់ប្រភេទ ដែលមានចន្លោះពីត្រៀមមួយទៅត្រៀមមួយតូចជាង ១.៥ សម

ឈ-ខ្សែចងគ្រប់ប្រភេទ និងមធ្យោបាយផ្សេងៗទៀតដែលបង្កលក្ខណៈអោយត្រីផ្អើល

ញ-ទំនប់រួមផ្សំដោយឧបករណ៍នេសាទគ្រប់ប្រភេទ

ដ-ឧបករណ៍នេសាទទំនើប ឬរបៀបនេសាទថ្មី ដែលគ្មានកំណត់ក្នុងប្រកាសរបស់ក្រសួងកសិកម្ម ។

មាត្រា ១៨.-

ត្រូវហាមឃាត់ :

ក-ការចាប់ ការលក់ ឬការដឹកនាំកូនត្រី ពងត្រី ក្រពើ ត្រីរាជ ត្រីត្រសក់ ត្រីគល់រាំង ។

ខ-ការធ្វើទំនប់កាត់បឹង ព្រែក ស្ទឹង ទន្លេ ឬផ្លូវទឹកណាមួយដែលជាដែននេសាទទោះបីជាការធ្វើទំនប់នោះដើម្បីផលប្រយោជន៍កសិកម្មក៏ដោយ ។

គ-ការដាំឈូកក្នុងដែននេសាទ ។

ឃ-ការកាប់ឆ្ការ រាន ឬដុតព្រៃលិចទឹក ។

ង-ការដឹកនាំ ឬលក់អុសប្រភេទព្រៃលិចទឹក ។

គ្រប់ករណីខាងលើនេះអាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតពិសេស ។

មាត្រា ១៩.-

ការធ្វើវារីវប្បកម្មក្នុងស្រះ ឬស៊ងដែលមានផ្ទៃក្រឡាសរុបលើសពី ០.៥ហិចតា ឬបែលើសពី ១៥ម^{២} ការចិញ្ចឹមក្រពើលើសពី ៥ក្បាល អណ្តើកលើសពី ៥០ក្បាល ពស់ថ្លាន់ ឬពស់ត្រីលើសពី ២០ក្បាល ការបង្កើតទីតាំងលក់ ឬសន្និធិ និងកន្លែងច្នៃប្រឌិតផលនេសាទតាមបែបផែនសិប្បកម្មដែលមានផលនេសាទលើសពី ១តោនក្នុង ១ឆ្នាំ ឬតាមបែបផែនឧស្សាហកម្ម អាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែមានលិខិតអនុញ្ញាត ។

មាត្រា ២០.-

អង្គភាពរដ្ឋ ក្រុមសាមគ្គី ឬជនគ្រប់ប្រភេទដែលបានទទួលលិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រកបរបរដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១៩ ត្រូវមានសៀវភៅស្ថិតិសំរាប់កត់ត្រា :

-ផ្ទៃក្រឡាស្រះ ស៊ង ឬបែ និងសន្និធិផលនេសាទចិញ្ចឹម ឬប្រស់ចំពោះការធ្វើវារីវប្បកម្ម ។

Downloaded from http://www.khmerlaws.com

-ការបញ្ចេញ-បញ្ចូល និងសន្និធិរៀងរាល់ថ្ងៃនូវផលនេសាទស្រស់ ឬច្នៃចំពោះការបង្កើតទីតាំងលក់ សន្និធិ និងច្នៃប្រឌិត ។

សៀវភៅស្ថិតិនេះត្រូវមានចុះហត្ថលេខាបញ្ជាក់ពីអង្គភាពជលផលខេត្ត ក្រុងរៀងរាល់ខែ ។

មាត្រា ២១.-

ការធ្វើសន្និធិផលនេសាទទឹកសាប រស់ ស្រស់ ឬច្នៃក្នុងរយៈពេលបិទនេសាទអាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែមានលិខិតអនុញ្ញាត ។

អង្គភាពរដ្ឋ ក្រុមសាមគ្គី ឬអ្នកនេសាទត្រូវធ្វើពាក្យជូនទៅអង្គការជលផលខេត្ត ក្រុងអោយបានយ៉ាងតិច ១៥ថ្ងៃមុន រយៈពេលបិទនេសាទ ដើម្បីអោយអង្គការជលផលខេត្ត ក្រុងផ្ទៀងផ្ទាត់ពីសន្និធិផលនេសាទនោះ ។

ជំពូកទី ៣

ការធ្វើអាជីវកម្មនេសាទក្នុងដែននេសាទសមុទ្រ

វារីវប្បកម្ម និងការច្នៃផលនេសាទសមុទ្រ

មាត្រា ២២.-

ការធ្វើនេសាទគ្រប់ប្រភេទក្នុងដែននេសាទនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជាអាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែមានលិខិតអនុញ្ញាត លើកលែងតែការធ្វើនេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារ ។

ឧបករណ៍នេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារ និងឧបករណ៍នេសាទផ្សេងទៀតដែលអនុញ្ញាតអោយប្រើក្នុងដែននេសាទសមុទ្រនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងកសិកម្ម ។

មាត្រា ២៣.-

អង្គភាពរដ្ឋ ក្រុមសាមគ្គី ឬអ្នកនេសាទទាំងអស់ដែលប្រើទូក ឬការណូតនេសាទនៅក្នុងដែននេសាទសមុទ្រត្រូវមានបន្ថែមទៀតនូវ :

-លិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ទូក ឬកាណូតពីអង្គការជលផល បន្ទាប់ពីបានត្រួតពិនិត្យតាមលក្ខណការណ៍បច្ចេកទេស ។

-លិខិតអនុញ្ញាតពីស្ថាប័ននគរបាល បន្ទាប់ពីបានត្រួតពិនិត្យតាមលក្ខណការណ៍រដ្ឋបាល ។

មាត្រា ២៤.-

ការចូលមកធ្វើអាជីវកម្មនេសាទរបស់បរទេសទាំងឡាយនៅក្នុងដែននេសាទសមុទ្រកម្ពុជាត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតក្រោយពីមានការយល់ព្រមពីក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី ។

មាត្រា ២៥.-

អ្នកនេសាទទាំងឡាយ ដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតអោយធ្វើអាជីវកម្ម ក្នុងដែននេសាទសមុទ្រត្រូវ :

ក-គោរពតាមបទបញ្ញាដែលមានចែងក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតអោយធ្វើនេសាទ

Downloaded from http://www.khmerlaws.com

ខ-កត់ត្រាក្នុងសៀវភៅស្ថិតិអោយបានទៀងទាត់រៀងរាល់ថ្ងៃនូវផលនេសាទ ដែលចាប់បានហើយត្រូវរាយការណ៍ជូនអង្គការជលផលខេត្ត ក្រុងរៀងរាល់ខែ ។

សៀវភៅស្ថិតិនេះត្រូវមានចុះហត្ថលេខាបញ្ជាក់ពីអង្គការជលផលខេត្ត ក្រុងរៀងរាល់ខែ ។

មាត្រា ២៦.-

ការបោះទីតាំងនេសាទ ឬដាក់ឧបករណ៍នេសាទគ្រប់ប្រភេទដែលលាតសន្ធឹងធ្វើអោយរាំងស្ទះផ្លូវជលយានគ្រប់ប្រភេទត្រូវហាមឃាត់ ។

ការបោះទីតាំងនេសាទ ឬដាក់ឧបករណ៍នេសាទគ្រប់ប្រភេទដែលលាតសន្ធឹងទទឹងព្រែក ស្ទឹង ឬផ្លូវទឹកនៃតំបន់ឆ្នេរសមុទ្រ ត្រូវបើកមុខទឹកមួយភាគបី (១/៣) ឬយ៉ាងតិចបំផុតពីរភាគបី (២/៣)នៅពេលទឹកនាច ដើម្បីទុកអោយជលយានគ្រប់ប្រភេទអាចធ្វើចរាចរបាន ។

ទីតាំងនេសាទ ឬឧបករណ៍នេសាទគ្រប់ប្រភេទត្រូវរុះរើចេញយ៉ាងយឺតបំផុត ១៥ថ្ងៃក្រោយពីថ្ងៃឈប់នេសាទ ។

មាត្រា ២៧.-

ការធ្វើនេសាទត្រីកាម៉ុង(ប្លាធូ) ក្នុងដែននេសាទសមុទ្រក្នុងរយៈពេលពងកូនចាប់ពីថ្ងៃទី ១៥ មករា ដល់ថ្ងៃទី ៣១ មីនា ត្រូវហាមឃាត់ ។

មាត្រា ២៨.-

ការធ្វើនេសាទដោយអួនអូស ក្នុងដែននេសាទសមុទ្រតាមបណ្តោយឆ្នេរដែលស្ថិតនៅក្នុងចន្លោះចាប់ពីមាត់ច្រាំងទៅទល់ និងខ្សែបន្ទាត់ដែលមានជំរៅទឹក ២០ម ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាតលើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពិសេស តាមសំណើរបស់នាយកដ្ឋានជលផល ដើម្បីធ្វើការពិសោធន៍ស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រនេសាទ ។

មាត្រា ២៩.-

ការធ្វើនេសាទក្នុងដែនសមុទ្រនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ដោយប្រើខ្សែភ្លើងឆក់ គ្រឿងផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ឬឧប ករណ៍នេសាទទំនើបៗដែលពុំទាន់បានកំណត់ក្នុងប្រកាស របស់ក្រសួងកសិកម្មត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាត ។

មាត្រា ៣០.-

ការធ្វើវារីវប្បកម្មដែលមានផ្ទៃក្រឡាទឹកសរុបលើសពី 0.៥ហិចតា នៅតំបន់ឆ្នេរសមុទ្រ ឬនាទីដែលមានទឹកជោរនាច ឬនៅតំបន់ទឹកភ្លាវ ការបង្កើតទីតាំងលក់ ឬសន្និធិ និងការបង្កើតកន្លែងច្នៃប្រឌិតតាមបែបផែនសិប្បកម្ម ដែលមានផលនេសាទលើសពី ១តោនក្នុង ១ឆ្នាំ ឬតាមបែបផែនឧស្សាហកម្មអាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែ :

ក-មានលិខិតអនុញ្ញាត

ខ-មានសៀវភៅស្ថិតិសំរាប់កត់ត្រា :

-ផ្ទៃក្រឡានៃកន្លែងធ្វើវារីវប្បកម្ម និងសន្និធិផលនេសាទសមុទ្រដែលចិញ្ចឹម ឬប្រស់ចំពោះការធ្វើវារីវប្បកម្ម ។

-ការបញ្ចេញ-បញ្ចូល និងសន្និធិរៀងរាល់ថ្ងៃនូវផលនេសាទសមុទ្រស្រស់ ឬច្នៃចំពោះការបង្កើតទីតាំងលក់សន្និធិ ឬច្នៃប្រឌិត ។

Downloaded from http://www.khmerlaws.com

សៀវភៅស្ថិតិនេះត្រូវមានចុះហត្ថលេខាបញ្ជាក់ពីអង្គការជលផលខេត្ត ក្រុង រៀងរាល់ខែ ។

ជំពូកទី ៤
អង្គការមានសមត្ថកិច្ចដោះស្រាយបទល្មើសជលផល

មាត្រា ៣១.-

ការត្រួតពិនិត្យស្រាវជ្រាវរកបទល្មើសជលផលជាសមត្ថកិច្ច របស់អង្គការជលផលគ្រប់ថ្នាក់ ។

នាយកដ្ឋានជលផលមានសមត្ថកិច្ចត្រួតពិនិត្យ ស្រាវជ្រាវរកបទល្មើសជលផលទាំងអស់នៅលើទឹកដីនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ។

អង្គការជលផលខេត្ត ក្រុងមានសមត្ថកិច្ចត្រួតពិនិត្យ ស្រាវជ្រាវរកបទល្មើសជលផលនៅក្នុងរង្វង់ខេត្ត ក្រុងរបស់ខ្លួន ។

ដើម្បីអនុវត្តភារកិច្ចខាងលើនេះ កម្មាភិបាល បុគ្គលិកជលផលមានសិទ្ធិដូចតទៅ :

ក-ត្រួតពិនិត្យការធ្វើអាជីវកម្មគ្រប់ប្រភេទក្នុងដែននេសាទ

ខ-ត្រួតពិនិត្យការដឹកនាំផលនេសាទតាមមធ្យោបាយនានា

គ-ត្រួតពិនិត្យកន្លែងច្នៃប្រឌិត ឬសន្និធិ ទីតាំងលក់ផលនេសាទគ្រប់ប្រភេទ និងកន្លែងធ្វើវារីវប្បកម្ម

ឃ-ធ្វើកំនត់ហេតុអំពីការត្រួតពិនិត្យ និងដោះស្រាយក្នុងករណីល្មើសច្បាប់ ឬបទបញ្ជាជលផល

ង-ក្នុងករណីចាំបាច់ និងស្របច្បាប់ឃាត់ខ្លួនជនល្មើស និងឃាត់ទុក ឬបំផ្លាញចោលវត្ថុតាង ។

មាត្រា ៣២.-

សិទ្ធិដោះស្រាយបទល្មើសជលផលត្រូវកំណត់ដូតទៅ :

-អង្គការជលផលស្រុកមានសិទ្ធិពិន័យជាប្រាក់រហូតដល់ ២.០០០៛០០ ។

-អង្គការជលផលខេត្ត ក្រុងមានសិទ្ធិពិន័យជាប្រាក់រហូតដល់ ១០.០០០៛០០ ។

-នាយកដ្ឋានជលផលមានសិទ្ធិពិន័យជាប្រាក់ ១០០៛០០ឡើងទៅ ។

-ផលនេសាទស្រស់ ឬច្នៃដែលបានឃាត់ទុកពីការប្រព្រឹត្តល្មើស ហើយទុកយូរមិនបានអាចលក់បានដោយគ្មានកំនត់ពេលក្រោយពីបានពិភាក្សាឯកភាពគ្នារវាងគណៈកម្មាធិការប្រជាជនបដិវត្ត និងអង្គការជលផល ។

មាត្រា ៣៣.-

សមត្ថកិច្ចដោះស្រាយបណ្ដឹងតវ៉ាអំពីការពិន័យ ឬឃាត់ទុកវត្ថុតាងនៃបទល្មើសជលផលត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម :

-ការតវ៉ាពីសេចក្ដីសំរេចអំពីពិន័យ ឬឃាត់ទុកវត្ថុតាងរបស់អង្គការជលផលស្រុកត្រូវអង្គការជលផល ខេត្ត ក្រុង សំរេច ។

Downloaded from http://www.khmerlaws.com

-ការតវ៉ាពីសេចក្តីសម្រេចអំពីពិន័យ ឬឃាត់ទុកវត្ថុតាងរបស់អង្គការជលផលខេត្ត ក្រុងត្រូវគណៈកម្មាធិការប្រជាជនបដិវត្តខេត្ត ក្រុងសំរេចបើមិនស្រេចត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅតុលាការ ។

-ការតវ៉ាពីសេចក្តីសំរេចរបស់នាយកជលផលអំពីពិន័យ ឬឃាត់ទុកវត្ថុតាងត្រូវក្រសួងកសិកម្មសំរេច បើមិនស្រេចត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅតុលាការ ។

មាត្រា ៣៤.-

គ្រប់កំណត់ហេតុស្តីពីបទល្មើសជលផល ការដោះស្រាយបទល្មើសជលផល ឬបណ្តឹងតវ៉ាពីដំណោះស្រាយបទល្មើសជលផល ត្រូវចំលងជូនក្រសួងកសិកម្ម "នាយកដ្ឋានជលផល"ជាបន្ទាន់ ។

ក្នុងពេលប្រតិបត្តិការកម្មាភិបាល និងបុគ្គលិកជលផលត្រូវស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋានពាក់សញ្ញាសំគាល់ ដែលកំណត់ដោយក្រសួងកសិកម្ម ។

រដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាននានា កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធត្រូវជួយផ្តល់កម្លាំងក្នុងការត្រួតពិនិត្យបទល្មើសជលផលក្នុងករណីដែលមានការស្នើសុំពីកម្មាភិបាល បុគ្គលិកជលផល ។

រដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាននានា ត្រូវទទួលរក្សាទុកជាបណ្តោះអាសន្ននូវវត្ថុតាងនៃបទល្មើសជលផលដែលបានឃាត់ទុកបើមានការស្នើសុំពីកម្មាភិបាល បុគ្គលិកជលផល ។

ជំពូកទី ៥

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៥.-

ជនណាប្រព្រឹត្តល្មើស នឹងក្រឹត្យ-ច្បាប់នេះត្រូវព្រមាន ពិន័យជាប្រាក់ឃាត់ទុករឹបអូសវត្ថុតាង ឬដាក់ពន្ធនាគារយោលទៅតាមបទល្មើសធ្ងន់ ឬស្រាល ។

-ការរឹបអូសវត្ថុតាងជាសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការ

-ប្រាក់ពិន័យត្រូវបានជាប្រយោជន៍ថវិការដ្ឋ ។

មាត្រា ៣៦.-

ជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើស នឹងមាត្រា ៨-១១-១២-២០-២១-២៣ និងមាត្រា ១៧ ត្រង់ចំណុច ឃ-ច-ញ មាត្រា ១៨ ត្រង់ចំណុច ក-ខ-ង មាត្រា ២៥ ត្រង់ចំណុច ខ និងមាត្រា ៣០ ត្រង់ចំណុច ខ ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ ១០០៛០០ រហូតដល់ ៥០.០០០៛០០ ។ ក្នុងករណីប្រព្រឹត្តបទល្មើស នឹងមាត្រា ២១ មាត្រា ១២ ត្រង់ចំណុចខ មាត្រា១៧ត្រង់ចំណុច ឃ-ច-ញ និងមាត្រា ១៨ ត្រង់ចំណុច ក-ខ-ង ត្រូវរឹបអូសជាសម្បត្តិរដ្ឋ ឬបំផ្លាញចោលនូវវត្ថុតាងបន្ថែមទៀតលើប្រាក់ពិន័យខាងលើ ។

មាត្រា ៣៧.-

Downloaded from http://www.khmerlaws.com

ជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើស នឹងមាត្រា ១៧ ត្រង់ចំណុច គ មាត្រា ១៨ត្រង់ចំណុច គ ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ២០០៛០០ រហូតដល់ ៥០.០០០៛០០ ក្នុង ១ហិកតា ឬភាគបែងនៃហិកតាក្នុងករណីប្រព្រឹត្តល្មើស និងមាត្រា១៧ ត្រង់ចំណុច គ មាត្រា ១៨ ត្រង់ចំណុច គ ត្រូវរឹបអូសជាសម្បត្តិរដ្ឋ ឬបំផ្លាញចោលនូវវត្ថុតាងបន្ថែមទៀតលើប្រាក់ពិន័យខាងលើ

មាត្រា ៣៨.-

ជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើស នឹងមាត្រា ៧-៩-១០-១៣-១៤-១៥-១៦-១៩-២២-២៤-២៦-២៧-២៨-២៩ មាត្រា១៧ ត្រង់ចំណុច ក-ខ-ង-ឆ-ជ-ឈ-ដ មាត្រា ២៥ ត្រង់ចំណុច ក និងមាត្រា៣០ ត្រង់ចំណុច ក ត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០០៛០០ រហូតដល់ ១៥០.០០០៛០០ ។ ក្នុងករណីប្រព្រឹត្តល្មើស នឹងមាត្រា ៧-៩-១០-១៣-១៤-១៦-២២-២៤-២៦-២៨-២៩ និងមាត្រា១៧ត្រង់ចំណុច ក-ខ-ង-ឆ-ជ-ឈ-ដ ត្រូវរឹបអូសជាសម្បត្តិរដ្ឋ ឬបំផ្លាញចោលនូវវត្ថុតាងបន្ថែមទៀតលើប្រាក់ពិន័យខាងលើ ។

មាត្រា ៣៩.-

បទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៦-៣៧-៣៨ បើប្រព្រឹត្តនៅពេលយប់ ឬកន្លែងនេសាទបំរុងទុក ឬនាទីព្រៃលិចទឹកនឹងត្រូវពិន័យជាប្រាក់ទ្វេមួយជាពីរ ។ បើការប្រព្រឹត្តនោះចូលក្នុងករណីមិនរាងចាល ឬបង្កឡើងអោយមានអន្តរាយធ្ងន់ធ្ងរត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពី ៣ខែ ដល់ ៣ឆ្នាំបន្ថែម លើប្រាក់ពិន័យ ។

មាត្រា ៤០.-

បើជនប្រព្រឹត្តល្មើស មិនព្រមបង់ប្រាក់ពិន័យ ឬមិនព្រមបង់វិភាគទាននេសាទតាមកិច្ចសន្យាត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅតុលាការ ។

មាត្រា ៤១.-

ជនណាដែលបានបិទបាំង ឬការពារអំពើល្មើសគេចបំបាត់ប្រាក់ពិន័យ ប្រាក់ពន្ធ វិភាគទាននេសាទ ឬរបស់តាងឆ្លៀតយកមុខងារដើម្បីប្រព្រឹត្តល្មើស ទទួលសំណូក និងអ្នកសូក ឬអ្នកកណ្តាលក្នុងបទសូក ត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

ជំពូកទី ៦

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៤២.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលផ្ទុយ នឹងអនុក្រឹត្យ-ច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៤៣.-

ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រីត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តក្រឹត្យ-ច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤៤.-

ក្រឹត្យ-ច្បាប់នេះមានអនុភាពគតិយុត្ត ចាប់ពីថ្ងៃប្រកាសផ្សាយជាសាធារណៈ ។

Downloaded from http://www.khmerlaws.com

ធ្វើនៅភ្នំពេញ.ថ្ងៃទី ០៩ ខែ មិនា ឆ្នាំ ១៩៨៧

ជ.ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី

ប្រធាន

ហត្ថលេខា និងត្រា

ហេង សំរិន

ទទួលបន្ទុកអនុវត្ត

ប្រធានក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា និងត្រា

ហ៊ុន សែន

Downloaded from http://www.khmerlaws.com